

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 18 listopada 2014 r.

Poz. 6146

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.430.2014.15 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 4 listopada 2014 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.).

orzekam

nieważność uchwały Nr LV/291/14 Rady Gminy Żelazków z dnia 30 września 2014 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu obejmującego działki nr 31/3, 31/5, 31/6, 31/7, 31/8, 31/9 i 31/10 we wsi Dęba gmina Żelazków - **ze względu na istotne naruszenie prawa** i.

UZASADNIENIE

Uchwała Nr LV/291/14 z dnia 30 września 2014 r. Rady Gminy Żelazków została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 08 października 2014 roku. Jako podstawę prawną uchwały powołano art. 18 ust.2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013r.,poz.594) oraz art. 20 ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 ze zm.) **Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały – organ nadzoru stwierdził, co następuje**

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu wewnętrznym (Dz. U z 2013 r. poz. 594), zwanej dalej “ustawą”, w *planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów*. Ww. przepis został wprowadzony ustawą z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2010 r. Nr 130, poz. 871) i wszedł w życie z dniem 21 października 2010 r. Ze względu na fakt, że przedmiotowy plan został wywołany uchwałą Rady Gminy Żelazków nr XXXIV/178/13 z dnia 28 lutego 2013 r., zastosowanie dla niego mają przepisy wprowadzone cytowaną ustawą o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Przepisem wykonawczym dla art. 15 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy jest § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587), zgodnie z którym “*ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenia linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu*”. Zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 uchwały, na terenie zabudowy aktywności gospodarczej obejmującym tereny zabudowy techniczno – produkcyjnej, oznaczonym symbolem “2.TAG.PBS”, dopuszczono realizację zabudowy administracyjno – biurowej oraz lokalizację usług, które zgodnie z § 18 (tabela: wiersz 6, pkt 3) uchwały, mogą być realizowane w formie samodzielnych

budynków, nie ustalając zarazem geometrii dachów dla tych obiektów, czym naruszono cytowane przepisy art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy oraz § 4 pkt 6 rozporządzenia. Organ nadzoru wyjaśnia, że obowiązek zawarcia w planie zagadnień określonych w art. 15 ust. 2 ustawy, a więc m. in. parametrów zabudowy, nie jest wprawdzie bezwzględny, jednakże pozostaje uzależniony od warunków faktycznych panujących w terenie. Oznacza to, że plan miejscowy musi zawierać ustalenia, o których mowa we wskazanym przepisie, jeżeli w terenie powstają okoliczności faktyczne uzasadniające dokonanie takich ustaleń. Dopuszczenie w przedmiotowym planie zabudowy na wskazanych terenach rodzi więc obowiązek ustalenia dla niej parametrów określonych w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy, w tym geometrii dachów

W § 26 ust. 2 uchwały, wprowadzono nakaz “realizacji infrastruktury technicznej równocześnie z realizacją zainwestowania kubaturowego”. Stwierdzić należy, że zamieszczenie ww. zapisu ustalającego moment, w którym inwestor ma realizować infrastrukturę techniczną stanowi przekroczenie zakresu zagadnień, które winien obejmować plan miejscowy. Wskazany zakres został określony w art. 15 ustawy, a jego przekroczenie stoi w sprzeczności z celem uchwalania planów, określonym w przepisach art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy. Zgodnie z tymi przepisami ustalenia planu winny ograniczać się do ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu.

W § 5 ust. 1 pkt 2, § 6 ust. 1 pkt 2 oraz § 24 ust. 5, 6 i 7 uchwały, zawarto zapisy umożliwiające na obszarze objętym planem miejscowym lokalizację dodatkowych dróg wewnętrznych nie wyznaczonych na rysunku planu. Ponadto w § 17 (tabela: wiersz 2, pkt 4) i § 18 (tabela: wiersz 2, pkt 2) uchwały, ustalono odległość nieprzekraczalnych linii zabudowy od tych dróg

Zgodnie z zał. nr 1 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej “rozporządzeniem”, drogi wewnętrzne stanowią odrębny sposób przeznaczenia terenu, oznaczony symbolem KDW i kolorem jasnoszarym. Stąd też droga wewnętrzna (podobnie jak publiczna) – traktowana jako odmienny, różny rodzaj przeznaczenia terenu – musi spełniać wymogi określone w art. 15 ustawy, tj. mieć właściwe oznaczenie barwne, odpowiednie dla tego terenu ustalenia, a także stanowić wyodrębnione liniami rozgraniczającymi – osobne – przeznaczenie terenu. W myśl wyroku NSA z 25 czerwca 2013 r. II OSK 2836/12 “(...) *tereny lokalizacji dróg wewnętrznych, z uwagi na ich przeznaczenie i odmiennie zasady zagospodarowania, powinny być wskazane w części graficznej planu oraz zostać wydzielone stałą i nie podlegającą przesunięciom linią rozgraniczającą*”.

W związku z powyższym, stwierdzić należy, że przedmiotowa uchwała w zakresie ustalenia w § 5 ust. 1 pkt 2, § 6 ust. 1 pkt 2 oraz § 24 ust. 5, 6 i 7, dopuszczenia wyznaczenia dróg wewnętrznych bez wyodrębnienia ich linią rozgraniczającą na rysunku planu stanowi naruszenie zasad sporządzania planu.

Za naruszenie zasad sporządzania planu należy uznać również pominięcie na rysunku planu linii zabudowy ustalonych w § 17 (tabela: wiersz 2, pkt 4) i § 18 (tabela: wiersz 2, pkt 2) uchwały, które zgodnie z § 7 pkt 8 rozporządzenia, powinien zawierać projekt rysunku planu miejscowego. Jednocześnie organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowy plan sporządzony został z naruszeniem § 8 ust. 2 rozporządzenia, zgodnie z którym na rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie rysunku planu miejscowego z jego tekstem. Tymczasem, w zakresie ustalenia w § 20 (tabela: wiersz 1) uchwały, szerokości w liniach rozgraniczających terenu drogi wewnętrznej oznaczonej symbolem “5.KDW” na 12,0 m, natomiast nie dochowano tego parametru na rysunku planu. Organ nadzoru wskazuje, iż zgodnie z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia, zawierającym podstawowe barwne oznaczenia graficzne dotyczące przeznaczenia terenów, które należy stosować na projekcie rysunku planu miejscowego, tereny dróg publicznych oznacza się kolorem białym, natomiast w przedmiotowym planie dla terenów dróg publicznych - lokalnych (symbol “3.KD-L” i “4.KD-L”) zastosowano kolor szary, który w myśl rozporządzenia powinien odnosić się do terenów dróg wewnętrznych.

Ponadto należy zwrócić uwagę na fakt, iż w § 8 ust. 1 pkt 1, a także w § 24 ust. 1 pkt 3 uchwały, przyjęto dla dróg wewnętrznych (teren oznaczony symbolem “5.KDW” oraz drogi projektowane nie wyznaczone na rysunku planu) klasę drogi “dojazdowej”. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 260 ze zm.) *drogi publiczne ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie: drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi powiatowe i drogi gminne*. Drogi wewnętrzne to zgodnie z art. 8 ust. 1 ww. ustawy drogi, drogi rowerowe, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg. Należy zaznaczyć, że klasyfikacja dróg uregulowana została w § 3 pkt 4 i § 4 ust 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie

(Dz. U. z 1999 r. nr 43 poz. 430 ze zm.) i dotyczy wyłącznie dróg posiadających kategorię drogi publicznej. Stwierdzić zatem należy, że w przedmiotowym przypadku dla wyznaczonych w planie dróg wewnętrznych, ww. przepisy nie znajdują zastosowania. Mając powyższe na uwadze organ nadzoru stwierdza, że Rada Gminy Żelazków podejmując przedmiotową uchwałę rażąco naruszyła prawo, dlatego należało orzec jak w sentencji. Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, z powodu niezgodności z prawem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek